

casal de joves



**INAUGURACIÓ DE LA SALA
OVIDI MONTLLOR**

**DIJOUS DIA 16 D'OCTUBRE DE 1997
A LES 10 DE LA NIT**

Quina sort haver tingut un Ovidi Montllor!

Tenir sentit comú, intel·ligència, talent, sensibilitat, fidelitat al seu ideari i als amics, honestat, coherència, esperit crític, militància, afabilitat, elegància, rigor professional i bondat, entre moltes altres coses, sembla que tan sols és privilegi d'uns pocs savis.

Quan l'Ovidi ens va deixar, en Paco Ibáñez, un bon amic seu -un altre savi entranyable- em va dir que se n'havia anat un gran home que sempre havia estat buscant la seva veritat.

En el seu buscar la veritat va esdevenir, sense ell saber-ho, per a molts dels que vàrem tenir la fortuna de conèixer-lo, un mirall i una motivació per iniciar-nos també en aquest trobar-se un mateix.

És una alegria que des de Sant Just Desvern, com també s'ha fet des d'altres indrets, es vulgui, amb la inauguració de la **Sala Ovidi Montllor al Nou Casal de Joves**, recordar aquest artista i apropar-lo a gent que, per edat, no ha tingut l'oportunitat de veure'l i escoltar-lo.

Homenatjant i mantenint viu el nom de l'Ovidi es referma encara més l'obra, l'ètica i l'esperit d'un dels més extraordinaris creadors i "intèrprets" (com ell es feia dir) en què talent i qualitat artística i qualitat humana eren la mateixa cosa.

En nom de l'Associació de Cantants i Intèrprets Professionals en Llengua Catalana, que reuneix la gran majoria de cantants i grups d'expressió catalana, associació de la qual era membre l'Ovidi Montllor, felicitem i donem les gràcies a l'Ajuntament de Sant Just Desvern per aquest encert.

Lluís Marrasé, secretari general de l'Associació de Cantants i Intèrprets Professionals en Llengua Catalana.

INAUGURACIÓ DE LA SALA OVIDI MONTLLOR

Amb la participació de

XAVIER CAPELLES
PACO IBÁÑEZ
IMANOL
J. AGUSTÍN GOYTISOLO
JOAN MARGARIT
QUICO PI DE LA SERRA
XAVIER RIBALTA
MARINA ROSSELL

*Tancat a casa la major part del temps
no sóc amant de llepar, no tinc déus
ni pensaments de trobar-me en tal cas.
Jo sóc qui sóc, si vols veure'm em veus.
El meu treball el demostre com puc
i tant com puc em done tot a ell.
Millor o pitjor, el judici ja és vostre
i amb ofici arribaré a ser vell.
Llavors veurem quina retribució
em tocarà en tant que jubilat.
Si dic això és perquè com he dit
no sóc amant de llepar un sol dit.*

Ovidi Montllor, *Crítica i autocrítica*

L'acte es divideix en dues parts, amb un descans de 15 minuts. Es prega que no fumeu a la sala.